

A most következő gondolatokat még november utolsó két hetében forgatom magamban, a majdani elmélkedésre készülve. Szeretnék olyan mondatokat megfogalmazni, amik a 2021-es Húsvét hétfőn igazán jelentenek valamit, nem általános közhelyek. De a földi idősíkban létezők között senki sincs, aki tudná az elkövetkező négy és fél hónap történéseit. Hihetetlen egybeesés, hogy a Húsvét, mint keresztény ünnep szól éppen az élet-halál kérdéséről, mibenlétéről.

Novemberben ugyancsak benne vagyunk a kétségtelenül sok és váratlan halált előidéző világjárványban. Nem tudom függetleníteni magamat (hiszen a létemhez tartozik a gitáros-énekes mivolt) az ezzel összefüggésben keletkezett daloktól. A még 2021. márciusban született „Könyörgés”-től, ami jobb híján az augusztusi virtuális BNT igeliturgiájába, Kovács Laci „Hang”-játékába is bekerült. A Bokros gondolkodásra nagyonis jellemző, hogy figyelünk azokra, és érteni is próbáljuk a Teremtőről megfogalmazott gondolatait azoknak, akikre felnézünk az Úton-járásunk során. Nevezetesen Jézus, Mária, az apostolok, az evangelisták, Pál... Gyurka bácsi... Emiatt volt a talán milliós nagyságrendű írógépbillentyű leütés, a rengeteg elmélkedés, ima, előadás. Emiatt íródnak a mai napig ezek az elmélkedések. Azokban az augusztusi napokban keletkezett „Az ébredés dala”, aminek ugyancsak köze van a világgjárvány értelmezéséhez, a remélhetőleg minél félelemmentesebb megéléséhez. Térjünk rá ennyi bevezető után a mai evangéliumi igehelyre.

Emlékezetem szerint a mai szituációban hangzik el először (aztán majd jó néhányszor) a „Ne féljete!” Kétezer év távlatából is dübörög az üzenet: „Ne féljete”. Ma ráadásul már tudjuk is, hogy mennyire gyengíti az olyan nagyon fontos immunrendszert a félelem. Az ezutáni továbbiak, kezdve az örök (alkalmazottak) lefizetésén, utasítgatásán, folytatva a vallási-társadalmi vezetők kapkodásán, probléma megoldási képtelenségén, az emberek félreinformálásán. Mintha napjaink történései lennének. Szinte mindenki azzal foglalkozik, hogy mi az igazság. Jézus vallatása során is elhangzott a kérdés. A Bokor a maga létével, életjelenségeivel kezdettől fogva ennek az „Igazságnak” a megismerésére, kimondására és terjesztésére törekedett. Tenné ezt ma is, ha lenne élettere. De a „vallási vezetők” ... Azt gondolom, hogy ez nem üldözési mánia, hanem a realitásokkal való szembenézés. Miközben ezeket a gondolatokat formálgatom, olvasom a ránk ömlő járványos hírek mellett szinte észre sem vehető időjárási retteneteket (sosem tapasztalt hurrikánok, szelek, özönvizek, havazások, hidegek, melegek, mezőgazdasági károk...). Valamikor a kilencvenes évek elején kb. két év után egy barátom azzal hagyta el a közösségünket, hogy ti ilyen bugyuta idétlenségekkel is foglalkoztok, mint ökológia, környezetszennyezés. Ezután vagy huszonöt éven keresztül járt dolgozni napi 150 kilométert autózva. Igen, ilyen bugyutaságok felől is gondban vagyunk. A pandémia megjelenése nyomán megállított világgazdaság, világturizmus, fesztiválosdi, értelmetlenségig fokozott hivatásos sporttevékenységek, a fogyasztói hedonizmus három hónapos stopja lehetőség lett volna a világméretű halálszekér rúdjának elfordításához. Ehelyett jött a nyári három hónapos újra beinduló pörgés. Persze tudjuk, a munkahelyek, a szolgáltatások, az egymásra épülő emberi tevékenységek ... Közben el-elhangzott, hogy nem jó ez így, emberek! Nem is jó, mert jött a félelmetes ősz, tél... a reményt keltő tavasz, a Húsvét, az így-úgy értelmezett Feltámadás ... Ki mit élt meg az elmúlt egy év alatt, ha egyáltalán él még. Dúdolgassuk együtt: „Te vagy az Út, az Igazság, Te vagy az Élet...”

*Cserta Gábor, Székesfehérvár*